

Для Маоми з тисячею подяк

Ви колись бавилися ляльками?

Не хвилюйтеся, я не вважаю, що тільки малечі подобаються ляльки. Я гралася ними до десяти років, хіба що друзям не зізнавалася, бо ще гражнили б.

Гадаю, це так сумно, що більшість дівчат перестають гратися зі своїми Барбі та Братц після шести років чи десь так. Мені ляльки і зараз до душі. Вони у мене по всьому будинку сидять. Я маю ляльку з карими скляними очима та кучериками на ім'я Шалена Еліс, якій уже більш як 150 років і вона у мене лежить на спеціальному шезлонзі Вікторіанської доби просто для краси. Ще я маю одну ляльку десь тих часів на ім'я Мейбл, яка має власне крісельце, щоб сидіти. Є у мене на полицях кострубаті дерев'яні ляльки і м'які ганчір'яні ляльки, і манюні пластикові пупсики.

У цій книзі є двоє героїв, які теж люблять ляльок. Перша героїня — Ліззі, а друга — її люта і запальна прабабця. Вона іноді може здаватися страшною, та Ліззі її не боїться. Хоча Ліззі й не говорить ні до кого, із бабцею вона перемовляється пошепки. А трохи згодом онука і прабабці допоможе заговорити.

Ліззі трохи подібна на мене у дитинстві, а прабабця — трохи схожа на мою маму.

Джаклін Вілсон

Розділ перший

Вам колись снилися нічні жахи? Мені наснився такий страшнючий сон, що я й засинати знову не хотіла.

Надворі щойно сіріло. Я сіла в ліжку і глянула на маму. Її волосся щедрою хвилею лежало на подушці.

Якби ж і я мала таке чудове довге волосся, як мама. Іноді вона дозволяє мені його розчісувати. А одного разу я заплела їй кіски і вона мала вигляд, наче моя сестричка, а не мама.

Справжніх сестер у мене нема. І справжніх братів. Але вчора у мене з'явилися двоє невідь-чому

— Прабабця збирає ляльок, — повідомив Рорі.

— А малят-кроленят ні, — уточнив Джейк, — навіть рідкісних...

Сем торкнувся мого плеча.

— Ліззі, тобі холодно? — запитав він. — Ти уся тремтиш.

— Ліззі любить ляльок, — пояснила мама.

— Ну, думаю, прабабуся дозволить їй їх роздивитися, — протягнув Сем, ніби насправді був цього не певен.

— Хай приглядається, та не торкається, — буркнула прабабця.

Я заховала руки за спиною, щоб дати їй зрозуміти, що не торкнуся навіть нігтики на жодній ляльковій руці.

— Це колекційні ляльки, — пояснила прабабця, — не для дітей.

Я приголомшено кивнула. Завжди вважала, що давно вже переросла ляльки, а ось раптом виявилось, що прабабця, яка попереростала вже хтозна-скільки всього, але ляльок має сотні. Нарешті я знала, ким хочу стати, коли виросту — ляльковою колекціонеркою!

КОНКУРС НА КРАШЕ УКРАЇНСЬКЕ ОБЛИЧЧЯ ТРЕЙСІ

Трейсі Бікер — надзвичайно популярна в усьому світі дівчинка. І у кожній країні її знають іншою. Англomовний світ упізнає очка-намистинки та ніс гудзиком, у Франції носик у неї довгий, а волосся руде. Нашу Трейсі Бікер намалювала Ганна Осадко — її неможливо не впізнати за сліпучою посмішкою від вуха до вуха.

Однак, ми вирішили, що нашій Трейсі не завадить нове обличчя! У наступній книзі «Слабо» від Трейсі Бікер» ми хочемо вмістити на палітурці фотку справжньої дівчинки — Трейсі. А стати героїнею повісті може кожна дівчинка, незалежно від віку та зовнішності.

Головне — це життєва експресія, оптимізм, дух Трейсі Бікер! Надсилайте свої фотографії на адресу видавництва і, хто знає, можливо, саме ви станете обличчям української Трейсі Бікер і саме ваше фото прикрасить палітурку наступної книги!

